

mark og Grønland er godt. Det er i hvert fald CD's opfattelse. Det er endda bedre, end det har været i visse perioder, og det er vi glade for. Og udenrigsministeren gav efter min mening alle de åbninger og var altså klar til diverse muligheder på en måde, som jeg tror for de fleste grønlandere vil være fuldt tilfredsstillende.

Forholdet mellem den danske regering og det grønlandske hjemmestyre og mellem dette hus og det grønlandske Landsting er godt, det skal det blive ved med at være, og vi skal vise al forståelse; der er ingen røde lamper, der er ingen klokker, der ringer, og bemærkningerne om, at Grønland risikerer at blive gidsel, finder jeg vildt overdrevne.

På alle disse mange præmisser kommer CD altså til det resultat, at tingene skal være, som de er inklusive de åbninger, de muligheder, som regeringen og det brede flertal her i salen har for øje.

Hans-Pavia Rosing (S):

Det er rigtigt, som hr. Arne Melchior siger, at vi har et udmærket, velfungerende forhold mellem Grønland og Danmark på mange områder, og at det bliver stadig bedre, men jeg vil ikke sige, det er 100 pct. perfekt, og det vil jeg komme lidt ind på i forbindelse med beslutningsforslaget.

Må jeg også lige til start, da udenrigsministeren selv fremdrog spørgsmålet om overdragelse af Dundas-området, stille et spørgsmål, som måske kan behandles videre i udvalget, om det udspil til en økonomisk deltagelse fra Grønlands side for at frigive Dundas-området, som USA's ambassadør kom med for nogen tid siden under et besøg i Grønland. Står den amerikanske regering bag, eller hvad ligger der i det hele taget bag det udspil, som ambassadøren kom med?

Når vi så kommer til beslutningsforslaget, bliver jeg en smule forundret ved at læse bemærkningerne, for jeg synes, der bliver fremmanet nogle fjendebilleder, som lykkeligvis er minimale i dagens verden, sådan som jeg ser den.

Forslagsstillerne skriver, at der er risiko for, at Thulebasen igen får en central rolle på grund af tilstedeværelsen af en avanceret radar på basen, dette angiveligt på grund af et mindretalsforslag i det amerikanske senat om udvikling af et nyt stjernekrigsprojekt.

Forslagsstillerne skriver, at Grønland risikerer at blive gidsel i en konflikt mellem NATO

og USA på den ene side og Rusland på den anden side. Det er ellers min forståelse, at alle partier her i salen, ja, alle medlemmer af EU, de allierede inden for NATO og i høj grad også de tidligere Østlande ønsker en fredelig udvikling baseret på samarbejde. Så på det plan har jeg lidt svært ved at deltage i den vilde paranoia, som jeg mener en del af bemærkningerne er udtryk for.

Når det er sagt, er jeg enig i de øvrige betragtninger om, at vi i Grønland får større medindflydelse på en ny udformning af den forsvarsaftale, som blev indgået i 1951. Det var en aftale mellem Danmark og USA uden Grønlands deltagelse i en tid, som sikkerhedspolitisk og i det hele taget internationalt var så aldeles anderledes end her i 1998. Alene det faktum, at Thulebasen på baggrund af den kolde krigs ophør kan tillægges en helt anden fredelig rolle, burde jo uden større, undskyld udtrykket, sværds slag få amerikanerne til at kontakte Danmark og Grønland for i fællesskab at få revideret aftalen.

Det er som bekendt ikke sket, og intet tyder på, at det vil ske i nær fremtid. Det kan så undre, at den danske regering ikke imødekommer de grønlandske ønsker og krav. Som det er blevet sagt tidligere, er vi statsretligt i den situation, at Danmark i forhold til hjemmestyreordningen suverænt varetager også Grønlands sikkerheds- og udenrigspolitik.

Rent praktisk er vi dog i den politiske dialog nået en del længere end i 1951, hvor Grønland stadig havde kolonistatus. Vi har på embedsmandsplan jævnlig konsultationer med de amerikanske og danske myndigheder og på politisk plan med de danske myndigheder. I vore ønsker til den danske regering har vi klart tilkendegivet ønsket om, at en revideret forsvarsaftale afspejler de ændrede konstitutionelle forhold, der er mellem Grønland og Danmark, og ligeledes af forsvarsaftalen afspejler den ændrede globale magtbalance og afspænding med en genforhandling for øje af de grønlandske krav klart formuleret.

Det grønlandske landstyre skal være part og medunderskriver af aftalen. Forsvarsaftalen skal bringes i overensstemmelse med de nuværende forhold, hvor der kun er ét forsvarsområde i Grønland, nemlig Thulebasen, og der skal fastsættes anmeldelses- og godkendelsesregler for amerikansk færden uden for forsvarsområdet. Ligeledes, som det også er sagt,